1989

Localitatea Sfântu Gheorghe-Deltă în articole din ziarul ”Delta” – 1989

REPORTER ÎN LOCALITĂȚILE JUDEȚULUI

Astăzi, la Sf. Gheorghe

„Mureș“ și... „Fata Morgana“

... Vasul de pasageri „Mureș“ înaintează lin pe brațul Dunării avînd ca nume și punct terminus Sf. Gheorghe. Comandantul Gheorghe Pătrașcu mă întreabă dacă am mai mers pe acest traseu și-n anii din urmă. **„Am mers“** (zic). **„Atunci puteți face singur comparația“...**

Și-o fac. Cu ani în urmă, de cînd curge apa Dunării pe acest braț plin de meandre, călătorul ajuns în dreptul Mahmudiei era supus unei încercări bizare. Vasul se-apropia de Mahmudia, comuna „venind“ spre tine cu întreaga-i panoramă. „Mureș“ sau alt vas) oprea în port. Ridica apoi ancora, Mahmudia rămînea în urmă, pentru ca peste vreo 20 de minute să „vină“ iar în întîmpinarea vasului pe care-l urmărea, așa, precum o „Fata Morgana“ a fluviului. Localnicii cunoșteau bine „misterul“. Turiștii întrebau și aflau că, aici navele sînt nevoite

Gheorghe, un... orășel la malul mării?

— **Dacă va deveni oraș nu știu. Știu însă** (ne spune Dumitru Efimov, secretar adjunct cu probleme de propagandă al comitetului comunal de partid) **că se construiește intens, cum nimeni n-a visat cîndva...**

„Cum nimeni n-a visat cîndva...“. Fiu al comunei, Dumitru Efimov cunoaște bine distanțele reale de la visele de altădată la realitățile de-acum. Le cunosc, de altfel, toți locuitorii comunei, mîngîind zilnic cu privirea macaralele ce înalță aici, la malul mării, fragmente dintr-un (cine știe?) viitor oraș!

La sediul primăriei schițez, pe-o foaie de caiet, „fragmentele“ acestea. Două blocuri a cîte 21 de apartamente, locuite de vreo doi ani. Un bloc cu 36 apartamente, prevăzut cu spații comerciale la parter (la care se lucrează intens), ce va uni — din anul acesta — pontonul de acostare cu centrul civic. Noul sediu al

Se lucrează la scurtarea drumului spre Sf. Gheorghe

să urmeze firul unei uriașe „bucle“ ce venea, pleca și iar venea spre Mahmudia, urmîndu-și apoi drumul spre Marea cea mare.

11 ani am făcut „bucla“ asta (își amintește comandantul), **alături de** Gabriel Mangir, Fănel Cristea, Ion Platon **și tot echipajul. Începînd din anul trecut geografia locurilor s-a schimbat, aici apărînd o nouă „Magistrală a Dunării albastre“, cum citeam atunci chiar în ziarul Delta... Magistrala-i un canal lung de aproape 5 km, lat de 60 de metri și adînc de 8, care taie de-a dreptul așa-zisa insulă „a Francezului“, ieșind aproape de pontonul de acostare de la Independența! Cu**

Întreprinderii locale (I.E.C.R.N.D.D.), dat deja în folosință; o clădire modernă, reprezentativă pentru localitate (deocamdată), la înălțarea căreia arhitecții și constructorii n-au făcut „economie“ de imaginație. S-a ridicat, de asemenea, și temelia noului bloc cu 80 de garsoniere care, tot din anul acesta, va întregi recenta „salbă“ de înnoiri a îndepărtatei comune dintre Dunăre și Mare!

— **1989** (precizează edilii comunei cu viitor de oraș) **este cel mai bogat din întreaga istorie a localității. Aceasta, pentru că investițiile alocate de stat comunei noastre se apropie de 53 milioane lei, de-a dreptul impresionant pentru**

… Vasul de pasageri ”Mureș” înaintează lin pe brațul Dunării avînd ca nume și punct terminus Sf. Gheorghe. Comandantul Gheorghe Pătrașcu mă întreabă dacă am mai mers pe acest traseu și-n anii din urmă. ”Am mers” (zic). ”Atunci puteți face singur comparația”…

Și-o fac. Cu ani în urmă, de cînd curge apa Dunării pe acest braț plin de meandre, călătorul ajuns în dreptul Mahmudiei era supus unei încercări bizare. Vasul se-apropia de Mahmudia, comuna ”venind” spre tine cu întrega-i panoramă. ”Mureș” sau alt vas oprea în port. Ridica apoi ancora, Mahmudia rămînea în urmă, pentru ca peste vreo 20 de minute să ”vină” iar în întîmpinarea vasului pe care-l urmărea, așa, precum o ”Fata Morgana” a fluviului. Localnicii cunoșteau bine ”misterul”. Turiștii întrebau și aflau că, aici navele sunt nevoite să urmeze firul unei uriașe ”bucle” ce venea, pleca și iar venea spre Mahmudia, urmîndu-și apoi drumul spre Marea cea mare.

11 ani am făcut ”bucla” asta (își amintește comandantul), alături de Gabriel Mangir, Fănel Cristea, Ion Platon și tot echipajul. Începînd din anul trecut geografia locurilor s-a schimbat, aici apărînd o nouă ”Magistrală a Dunării albastre”, cum citeam atunci chiar în ziarul Delta… Magistrala-i un canal lung de aproape 5 km, lat de 60 de metri și adînc de 8, care taie de-a dreptul așa-zisa insulă ”a Francezului”, ieșind aproape de pontonul de acostare de la Independența! Cu aproape o oră scurtează canalul acesta drumul nostru spre Sf. Gheorghe. Iar cînd va fi ”destupat” și canalul dintre mila 58 și 54 drumul nostru se va scurta și mai mult…

”Alunecăm” ușor, spre Sfîntu Gheorghe, Mahmudia, străvechea ”Fata Morgana” a fluviului a rămas undeva în amintire. În actualitate s-a conturat un drum de ape care scurtează drumul cu o oră aproape urmînd ca drumul către Marea cea mare să se mai scurteze încă.

E și acesta un semn că Sf. Gheorghe, comuna cea mai îndepărtată dintre toate comunele Tulcei se… apropie continuu de Tulcea, de uscat, de inima țării, chiar dacă, firește, rămîne acolo, între hotarele de apă croite, de veacuri, de Dunăre și mare…

- Mai sunt de tăiat vreo 5 asemenea ”bucle”. Cînd totul va fi gata călătoriile spre Sf. Gheorghe vor fi cu mult mai scurte, ajungîndu-se cu vreo două ore mai devreme decît era cu un an în urmă.

”Două ore mai devreme”! În aparență, o simplă unitate de timp. În realitate un uriaș cîștig pentru oamenii deltei, pentru toți vizitatorii acestei părți a deltei.

… Este ora 17,30. Cu o oră mai devreme decît altădată, la orizont apare comuna cea mai îndepărtată a Tulcei, Sfîntu Gheorghe…

Macarale lîngă malul mării…

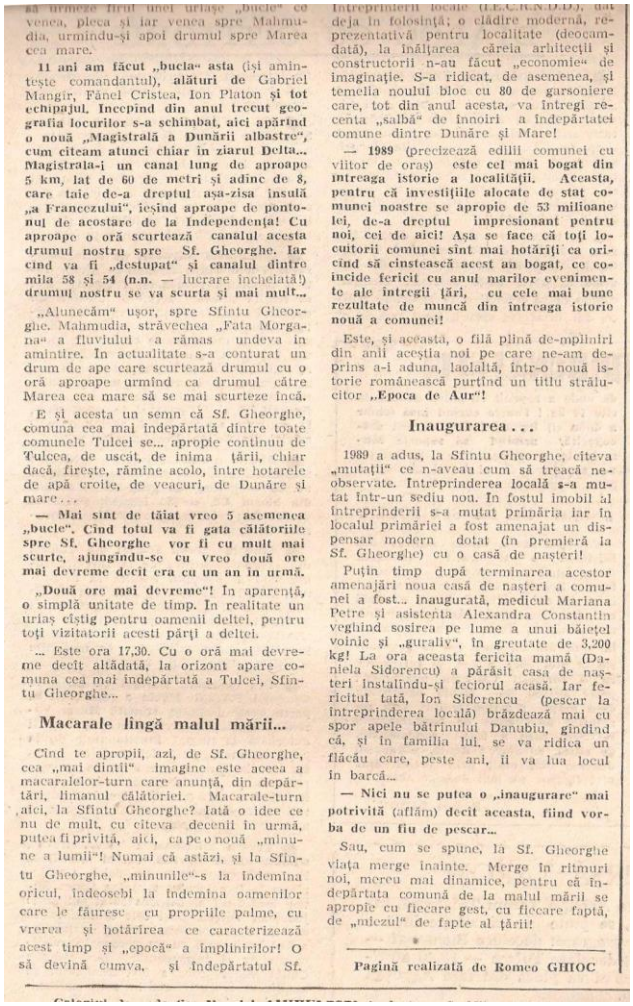

să urmeze firul unei uriașe „bucle" ce venea, pleca și iar venea spre Mahmudia, urmîndu-și apoi drumul spre Marea cea mare.

11 ani am făcut „bucla" asta (își amintește comandantul), **alături de** Gabriel Mangir, Fănel Cristea, Ion Platon **și tot echipajul. Începînd din anul trecut geografia locurilor s-a schimbat, aici apărînd o nouă „Magistrală a Dunării albastre", cum cîteam atunci chiar în ziarul Delta... Magistrala-i un canal lung de aproape 5 km, lat de 60 de metri și adînc de 8, care taie de-a dreptul așa-zisa insulă „a Francezului", ieșind aproape de pontonul de acostare de la Independența! Cu aproape o oră scurtează canalul acesta drumul nostru spre Sf. Gheorghe. Iar cînd va fi „destupat" și canalul dintre mila 58 și 54 (n.n. — lucrare încheiată!) drumul nostru se va scurta și mai mult...**

„Alunecăm" ușor, spre Sfîntu Gheorghe. Mahmudia, străvechea „Fata Morgana" a fluviului a rămas undeva în amintire. În actualitate s-a conturat un drum de ape care scurtează drumul cu o oră aproape urmînd ca drumul către Marea cea mare să se mai scurteze încă.

E și acesta un semn că Sf. Gheorghe, comuna cea mai îndepărtată dintre toate comunele Tulcei se... apropie continuu de Tulcea, de uscat, de inima țării, chiar dacă, firește, rămîne acolo, între hotarele de apă croite, de veacuri, de Dunăre și mare...

— Mai sînt de tăiat vreo 5 asemenea „bucle". Cînd totul va fi gata călătoriile spre Sf. Gheorghe vor fi cu mult mai scurte, ajungîndu-se cu vreo două ore mai devreme decît era cu un an în urmă.

„Două ore mai devreme"! În aparență, o simplă unitate de timp. În realitate un uriaș cîștig pentru oamenii deltei, pentru toți vizitatorii acesti părți a deltei.

... Este ora 17,30. Cu o oră mai devreme decît altădată, la orizont apare comuna cea mai îndepărtată a Tulcei, Sfîntu Gheorghe...

Macarale lîngă malul mării...

Cînd te apropii, azi, de Sf. Gheorghe, cea „mai dintîi" imagine este aceea a macaralelor-turn care anunță, din depărtări, limanul călătoriei. Macarale-turn aici, la Sfîntu Gheorghe? Iată o idee ce nu de mult, cu cîteva decenii în urmă, putea fi privită, aici, ca pe o nouă „minune a lumii"! Numai că astăzi, și la Sfîntu Gheorghe, „minunile"-s la îndemîna oricui, îndeosebi la îndemîna oamenilor care le făuresc cu propriile palme, cu vrerea și hotărîrea ce caracterizează acest timp și „epocă" a împlinirilor! O să devină cumva, și îndepărtatul Sf. Gheorghe, un orășel la malul mării?

Dacă va deveni oraș nu știu. Știu însă (ne spune Dumitru Efimov, secretar adjunct cu probleme de propagandă al comitetului comunal de partid) că se construiește intens, cum nimeni n-a visat cîndva...

„Cum nimeni n-a visat cîndva...". Fiu al comunei, Dumitru Efimov cunoaște bine distanțele reale de la visele de altădată la realitățile de-acum. Le cunosc, de altfel, toți locuitorii comunei, mîngîind zilnic cu privirea macaralele de înălță aici, la malul mării, fragmente dintr-un viitor oraș!

La sediul primăriei schițez, pe-o foaie de caiet, „fragmentele acestea". Două blocuri a cîte 21 de apartamente, locuite de vreo 2 ani. Un bloc cu 36 apartamente, prevăzut cu spații comerciale la parter (la care se lucrează intens), ce va uni – din anul acesta – pontonul de acostare cu centrul civic. Noul sediu al Întreprinderii locale (I.E.C.R.N.D.D.), dat deja în folosință; o clădire modernă, reprezentativă pentru localitate (deocamdată), la înălțarea căreia arhitecții și constructorii n-au făcut „economie" de imaginație. S-a ridicat, de asemenea, și temelia noului bloc cu 80 de garsoniere care, tot din anul acesta, va întregi recenta „salbă" de înnoiri a îndepărtatei comune dintre Dunăre și Mare!

— 1989 (precizează edilii comunei cu viitor de oraș) este cel mai bogat din întreaga istorie a localității. Aceasta, pentru că investițiile alocate de stat comunei noastre se apropie de 53 milioane lei, de-a dreptul impresionant pentru noi, cei de aici! Așa se face că toți locuitorii comunei sînt mai hotărîți ca oricînd să cinstească acest an bogat, ce coincide fericit cu anul marilor evenimente ale întregii țări, cu cele mai bune rezultate de muncă din întreaga istorie nouă a comunei!

Este, și aceasta, o filă plină de-mpliniri din anii aceștia noi pe care ne-am deprins a-i aduna, laolaltă, într-o nouă istorie romînească purtînd un titlu strălucitor „Epoca de Aur"!

Inaugurarea...

1989 a adus, la Sfîntu Gheorghe, cîteva „mutații" ce n-aveau cum să treacă neobservate. Întreprinderea locală s-a mutat într-un sediu nou. În fostul imobil al întreprinderii s-a mutat primăria iar în localul primăriei a fost amenajat un dispensar modern dotat (în premieră la Sf. Gheorghe) cu o casă de nașteri!

Puțin timp după terminarea acestor amenajări noua casă de nașteri a comunei a fost... inaugurată, medicul Mariana Petre și asistenta Alexandra Constantin veghind sosirea pe lume a unui băiețel voinic și „guraliv", în greutate de 3,200 kg! La ora aceasta fericita mamă (Daniela Sidorencu) a părăsit casa de nașteri instalîndu-și feciorul acasă. Iar fericitul tată, Ion Sidorencu (pescar la întreprinderea locală) brăzdează mai cu spor apele bătrînului Danubiu, gîndind că, și în familia lui, se va ridica un flăcău care, peste ani, îi va lua locul în barcă...

— Nici nu se putea o „inaugurare" mai potrivită (aflăm) **decît aceasta, fiind vorba de un fiu de pescar...**

Sau, cum se spune, la Sf. Gheorghe viața merge înainte. Merge în ritmuri noi, mereu mai dinamice, pentru că îndepărtata comună de la malul mării se apropie cu fiecare gest, cu fiecare faptă, de „miezul" de fapte al țării!

Pagină realizată de Romeo GHIOC

Cînd te apropii, azi, de Sf. Gheorghe, cea "mai dintîi" imagine este aceea a macaralelor-turn care anunță, din depărtări, limanul călătoriei. Macarale-turn aici, la Sfîntu Gheorghe? Iată o idee ce nu de mult, cu cîteva decenii în urmă, putea fi privită, aici, ca pe o nouă "minune a lumii"! Numai că astăzi, și la Sf. Gheorghe, "minunile-s" la îndemîna oricui, îndeosebi la îndemîna oamenilor care le făuresc cu propriile palme, cu vrerea și hotărîrea ce caracterizează acest timp și "epocă" a împlinirilor! O să devină cumva și îndepărtatul Sf. Gheorghe, un ... orășel la malul mării?

- Dacă va deveni oraș nu știu. Știu însă (ne spune Dumitru Efimov, secretar adjunct cu probleme de propagandă al comitetului comunal de partid) că se construiește intens, cum nimeni n-a visat cîndva…

"Cum nimeni n-a visat cîndva…". Fiu al comunei, Dumitru Efimov cunoaște bine distanțele reale de la visele de altădată la realitățile de-acum. Le cunosc, de altfel, toți locuitorii comunei, mîngîind zilnic cu privirea macaralele de înălță aici, la malul mării, fragmente dintr-un viitor oraș!

La sediul primăriei schițez, pe-o foaie de caiet, "fragmentele acestea". Două blocuri a cîte 21 de apartamente, locuite de vreo 2 ani. Un bloc cu 36 apartamente, prevăzut cu spații comerciale la parter (la care se lucrează intens), ce va uni – din anul acesta – pontonul de acostare cu centrul civic. Noul sediu al Întreprinderii locale (I.E.C.R.N.D.D.), dat deja în folosință; o clădire modernă, reprezentativă pentru localitate (deocamdată), la înălțarea căreia arhitecții și constructorii n-au făcut "economie" de imaginație. S-a ridicat, de asemenea, și temelia noului bloc cu 80 de garsoniere care, tot din anul acesta, va întregi recenta "salbă" de înnoiri a îndepărtatei comune dintre Dunăre și Mare!

- 1989 (precizează edilii comunei cu viitor de oraș) este cel mai bogat din întreaga istorie a localității. Aceasta, pentru că investițiile alocate de stat comunei noastre se apropie de 53 milioane lei, de-a dreptul impresionant pentru noi, cei de aici! Așa se face că toți locuitorii comunei sunt mai hotărîți ca oricînd să cinstească acest an bogat, ce coincide fericit cu anul marilor evenimente ale întregii țări, cu cele mai bune rezultate de muncă din întreaga istorie nouă a comunei!

Este, și aceasta, o filă plină de-mpliniri din anii aceștia noi pe care ne-am deprins a-i aduna, laolaltă, într-o nouă istorie romînească purtînd un titlu strălucitor "Epoca de Aur"!

Inaugurarea…

1989 a adus, la Sfîntu Gheorghe, cîteva "mutații" ce n-aveau cum să treacă neobservate. Întreprinderea locală s-a mutat într-un sediu nou. În fostul imobil al întreprinderii s-a mutat primăria iar în localul primăriei a fost amenajat un dispensar modern dotat (în premieră la Sf. Gheorghe) cu o casă de nașteri!

Puțin timp după terminarea acestor amenajări noua casă de nașteri a comunei a fost… inaugurată, medicul Mariana Petre și asistenta Alexandra Constantin veghind sosirea pe lume a unui băiețel voinic și "guraliv", în greutate de 3,200 kg! La ora aceasta fericita mamă (Daniela Sidorencu) a părăsit casa de nașteri instalîndu-și feciorul acasă. Iar fericitul tată, Ion Sidorencu (pescar la întreprinderea locală) brăzdează mai cu spor apele bătrînului Danubiu, gîndind că, și în familia lui, se va ridica un flăcău care, peste ani, îi va lua locul în barcă…

- Nici nu se putea o "inaugurare" mai potrivită decît aceasta, fiind vorba de un fiu de pescar…

Sau, cum se spune, la Sf. Gheorghe viața merge înainte. Merge în ritmuri noi, mereu mai dinamice, pentru că îndepărtata comună de la malul mării se apropie cu fiecare gest, cu fiecare faptă, de "miezul" de fapte al țării!

GHIOC, ROMEO. ***Astăzi, la Sf. Gheorghe.*** În *Delta*, An XXII, Nr. 2089, 11 mai 1989, p.7

Bibliografie realizată de bibliotecar Cernamorițu Paula-Grațiela